

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

License Information

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

Jonah 1:1

¹ अब अमितैका छोरा योनाकहाँ परमप्रभुको वचन यसो भनेर आयो,

² “उठ र त्यो ठुलो सहर निनवेमा जा, र त्यसको विरुद्धमा बोल, किनभने मेरो सामु तिनीहरूको दुष्टता अति धेरै भएको छ ।”

³ तर परमप्रभुको उपस्थितिबाट भाग्न, र तर्शीशतिर जानलाई योना उठे । तिनी तल योप्पामा गए र तर्शीशतिर जाने एउटा पानी-जहाज फेला पारे । त्यसैले तिनले जहाजको भाडा तिरे र परमप्रभुको उपस्थितिबाट टाढा तर्शीशमा तिनीहरूसितै जानलाई त्यही जहाजमा चढे ।

⁴ तर परमप्रभुले समुद्रमा एउटा ठुलो बतास पठाउनुभयो र त्यो समुद्रमा एउटा शक्तिशाली औँधी बन्यो । जहाज चाँडै नै नष्ट हुन लाग्दैछ भने थाहा भयो ।

⁵ तब नावीकहरू धेरै डराए र हरेक मानिसले आ-आफ्नै देवतालाई पुकायो । जहाजलाई हलुको बनाउनका निम्ति त्यसका मालसामान तिनीहरूले समुद्रमा फाले । तर योनाचाहिँ जहाजको भित्री भागमा तल गएका थिए, र तिनी त्यहाँ मस्त निद्रामा सुतिरहेका थिए ।

⁶ यसैले जहाजका कप्तान तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, “तिमी यहाँ सुतेर के गरिरहेका छौ? उठ! आफ्नो देवतालाई पुकार! सायद तिम्रा देवताले हाम्रो वास्ता गर्नेछन् र हामी नष्ट हुनेछैनौं ।”

⁷ तिनीहरू सबैले एकआपसमा यसो भने, “आओ, हामी चिट्ठा हालौं, यसरी हामीमाथि आइपरेको यस खराबीको कारण को हो भन्ने कुरा हामीले जानेछौं ।” यसैले तिनीहरूले चिट्ठा हाले, र त्यो चिट्ठा योनाको नाउँमा पन्यो ।

⁸ तब तिनीहरूले योनालाई भने, “कृपागरी, हामीमाथि आइपरेको यस खराबीको कारण को हो, हामीलाई बताऊ । तिमी के काम गछौं, र तिमी कहाँबाट आएका है? तिम्रो देश कुन हो, र तिमी कुन मानिसबाट है?”

⁹ योनाले तिनीहरूलाई जगाफ दिए, “म एक जना हिकू हुँ । अनि परमप्रभु स्वर्गका परमेश्वरको भय म मान्छु जसले समुद्र र सुख्खा जमिन बनाउनुभएको छ ।”

¹⁰ त्यसपछि ती मानिसहरू झन् धेरै डराए र योनालाई भने, “तिमीले गरेको यो के हो?” तिनी परमप्रभुको उपस्थितिबाट टाढा भागिरहेका थिए भनी ती मानिसहरूले थाहा पाए, किनभने तिनले उनीहरूलाई त्यसै भनेको थिए ।

¹¹ तब तिनीहरूले योनालाई भने, “तिमीलाई हामी के गरौ, जसले गर्दा समुद्र शान्त होस्?” किनकि समुद्र झन्-झन् धेरै प्रचण्ड हुँदै थियो ।

¹² योनाले तिनीहरूलाई भने, “मलाई उठाओ र समुद्रमा मलाई फालिदेओ । त्यसपछि तिमीहरूका निम्ति यो समुद्र शान्त हुनेछ, किनकि मेरै कारणले गर्दा तिमीहरूमाथि यो ठुलो औँधी चल्दैछ भनी म जान्दछु ।”

¹³ तापनि, ती मानिसहरूले जहाजलाई जमिनमा लानलाई सकसपुर्वक खियाए, तर तिनीहरूले त्यसो गर्न सकेनन, किनकि तिनीहरूको विरुद्ध समुद्र झन्-झन् धेरै प्रचण्ड हुँदै थियो ।

¹⁴ यसकारण तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र यसो भने, “हे परमप्रभु, हामी तपाईंसँग बिन्ती गछौं, यस मानिसको प्राणको कारणले हामीलाई नष्ट हुन नदिनुहोस्, र यस मानिसको मृत्युको दोष हामीमाथि नहालिदिनुहोस्, किनभने

तपाईं परमप्रभुलाई जे गर्ने इच्छा भयो, त्यही तपाईंले गर्नुभयो।”

¹⁵ यसैले तिनीहरूले योनालाई उठाए र तिनलाई समुद्रमा फालिदिए, र समुद्र उथल-पुथल हुन छाड्यो।

¹⁶ त्यसपछि ती मानिसहरूले परमप्रभुको भय अत्यन्तै माने। तिनीहरूले परमप्रभुलाई बलिदानहरू चढाए र उहाँमा भाकलहरू गरे।

¹⁷ यति बेला योनालाई निल्नको निम्ति परमप्रभुले एउटा ठुलो माछालाई तयार पार्नुभएको थियो, र तिन दिन र तिन रातसम्म योना माछाको पेटमा नै रहे।

Jonah 2:1

¹ तब योनाले त्यस माछाको पेटबाट आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे।

² तिनले भने, “मेरो सङ्कष्टको बारेमा मैले परमप्रभुलाई पुकारें र उहाँले मलाई जवाज दिनुभयो। चिह्नको गर्भबाट मैले सहायताको निम्ति पुकारें! तपाईंले मेरो सोर सुन्नुभयो।

³ तपाईंले मलाई गहिरा ठाउँहरूमा, समुद्रको अन्तस्करणमा नै फाल्नुभएको थियो, अनि धारहरूले मलाई घेरे, र तपाईंका सबै छालहरू र लहरहरू ममाथि भए।

⁴ मैले भनें, ‘तपाईंको नजरबाट म हटाइएको छु, अझै म फेरि तपाईंको पवित्र मन्दिरतिर आफ्ना आँखा लगाउनेछु।’

⁵ पानीले मेरा घाँटीसम्म नै भन्यो। र मेरो सबैतिर समुद्रको गहिराइ थियो, र मेरो टाउकोमा समुद्रका झारहरू बेहेरिए।

⁶ पहाडका फेदहरूमा म तल गएँ, र पृथ्वीले आफ्ना घेराहरूले सदाको निम्ति मलाई थुनिदियो। तापनि हे परमप्रभु, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मेरो जीवनलाई खाडलबाट माथि ल्याउनुभयो।

⁷ जब मेरो प्राणले मधित्रै मुर्छा खायो, तब मैले परमप्रभुलाई याद गरें, अनि मेरो प्रार्थना तपाईंकहाँ, तपाईंको पवित्र मन्दिरमा आयो।

⁸ तिनीहरूले प्रेमपुर्ण विश्वस्ततालाई प्रेम गर्ने छोडदा, तिनीहरूले बेकारका देवताहरूमाथि ध्यान लगाए।

⁹ तर मेरो बारेमा, उच्च सोरले म तपाईंलाई धन्यवादको बलिदान चढाउँछु। मैले गरेको भाकल म पुरा गर्नेछु। मुक्ति परमप्रभुबाट नै आउँछ!

¹⁰ त्यसपछि परमप्रभुले माछालाई आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसले योनालाई सुख्खा जमिनमा उकेलिदियो।

Jonah 3:1

¹ परमप्रभुको वचन योनाकहाँ दोस्रो पटक यसो भनेर आयो,

² “उठु, र त्यस ठुलो सहर निनवेमा जा र त्यसलाई दिनलाई मैले तेलाई आज्ञा गरेको सन्देश घोषणा गर्।”

³ यसैले योना उठे र परमप्रभुको वचनमा आज्ञाकारी भएर निनवेमा गए। त्यस बेला निनवे अत्यन्तै ठुलो सहर थियो। त्यहाँ पुग्न तिन दिनको यात्रा गर्नुपर्थ्यो।

⁴ योना सहरभित्र प्रवेश गर्न थाले र एक दिनको यात्रापछि उनले कराए र यसो भने, “अबको चालीस दिनमा निनवे नाश हुनेछ।”

⁵ निनवेका मानिसहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरे र तिनीहरूले उपवासको घोषणा गरे। तिमध्ये ठुलादेखि लिएर सानासम्म सबैले भाङ्गा लगाए।

⁶ त्यो खबर चाँडै नै निनवेका राजाकहाँ पुग्यो। तिनी आफ्ना सिंहासनबाट उठे, आफ्नो वस्त्र उतारे, आफूलाई भाङ्गा ढाके, र खरानीमा बसे।

⁷ तिनले एउटा यस्तो घोषणाको सन्देश पठाए, “निनवेमा, राजा र भारदारहरूको अधिकारले, कुनै मानिस वा गाईबस्तु वा

भेडाबाख्नाले कुनै कुरा खानेछैनन् । तिनीहरूले खाना नखाउन् न पानी पिऊन् ।

⁸ तर मानिस र पशु दुबैले भाङ्ग्राले ढाकून्, र तिनीहरूले तुलो सोरले परमेश्वरमा पुकारा गरून् । हरेक व्यक्ति आफ्ना दुष्ट मार्ग र आफ्ना हातले हिंसात्मक कामबाट फर्कून् ।

⁹ कसलाई जान्दछ? परमेश्वर नरम बन्न र आफ्नो मनलाई बद्दलन र आफ्नो भयङ्गर क्रोधबाट फर्क्न सक्नुहुन्छ, जसले गर्दा हामी नष्ट हुनेछैनौं ।”

¹⁰ तिनीहरूले जे गरे त्यो परमेश्वरले देख्नुभयो । यसरी तिनीहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्के । यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिन्छु भन्नुभएको दण्डको बारेमा उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुभयो, र उहाँले त्यसो गर्नुभएन ।

Jonah 4:1

¹ तर यो कुराले योनालाई अप्रसन्न बनायो र तिनी धैरै रिसाए ।

² यसैले योनाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे र यसो भने, “हे परमप्रभु, के म आफ्नो देशमा हुँदा मैले यही कुरा भनेको थिइनँ र? यसकारण म तर्शीशमा भागेर जाने प्रयत्न गरें, किनभने मलाई थाहा थियो, कि तपाईं अनुग्रही परमेश्वर हुनुहुन्छ, दयाले पूर्ण, रिसाउनमा ढिलो र प्रतिज्ञामा विश्वसनीय हुनुहुन्छ, र तपाईंले विपत्ति पठाउन रोक्नुहुन्छ ।

³ यसकारण, अब हे परमप्रभु, तपाईंसँग म बिन्ती गर्छ, मबाट मेरो प्राण लिनुहोस्, किनकि मेरो निमिति जिउनुभन्दा मर्नु नै असल छ ।”

⁴ परमप्रभुले भन्नुभयो, “के तँ यति धैरै रिसाउनु ठिक हुन्छ र?”

⁵ तब योना त्यस सहरबाट बाहिर गए र सहरको पुर्वपटि बसे । त्यहाँ उनले एउटा छाप्रो बनाए र त्यसको छायामा बसे जसले गर्दा त्यो सहरलाई के हुँदोरहेछ भनी तिनले हेर्न सक्ये ।

⁶ परमप्रभु परमेश्वरले एउटा बिरुवा उमार्नुभयो र त्यसलाई योनाको माथि बढाउनुभयो, जसले गर्दा तिनको कष्ट कम गर्न

त्यसले तिनको शिरमा छाया प्रदान गरोस् । त्यो बिरुवाको कारणले योना असाध्ये खुशी भए ।

⁷ तर अर्को बिहानीको सुर्योदयमा परमप्रभुले एउटा कीरा खटाउनुभयो । त्यो बिरुवालाई त्यसले काटिदियो, र त्यो बिरुवा सुक्यो ।

⁸ अर्को बिहानी सुर्योदय हुँदा यसो भयो । परमप्रभुले तातो पुर्वी हावा पठाउनुभयो । अनि योनाको टाउकोमाथि टन्टलापुर घाम पच्यो र उनी मुर्छैं पर्न लागे । तब योनाले आफू मर्न पाए हुन्यो भनी इच्छा गरे । तिनले आफैलाई भने, “मेरो निमिति त जिउनुभन्दा मर्नु नै बेस हुन्छ ।”

⁹ तब परमप्रभुले योनालाई भन्नुभयो, “के तँ यो बिरुवाको निमिति धैरै रिसाउनु ठिक हुन्छ र?” तब योनाले भने, “म मरुञ्जेलसम्म पनि रिसाउन ठिक हुन्छ ।”

¹⁰ परमप्रभुले भन्नुभयो, “तैले मेहनत नै नगरेको, र तैले नहुर्काएको बिरुवाको तँलाई यति धैरै माया लाग्यो । त्यो एक रातमै बढ्यो र एक रातमै मच्यो ।

¹¹ यसैले मेरो बारेमा, क मैले त्यो तुलो सहर निनवेलाई दया नदेखाउनू, जसमा एक लाख बिस हजार भन्दा धैरै मानिसहरू बस्थन्, जसलाई आफ्नो दाहिने र देब्रे हात बिचको भिन्नता थाहा छैन, र धैरै गाई-वस्तुहरू छन्?”